

Беседа Владике Артемија на храмовној слави, Зачеће Светог Јована Крститеља, 2017. године у манастиру Св. Јована Крститеља у Љуљацима

Ваша Преосвештенства, преподобни и богоносни оци, преподобне матере монахиње, браћо и сестре,

Ево дана којег створи Господ да се радујемо и веселимо у њему. Ево дана када нас је Господ сабрао Духом Својим Светим са разних страна у ову Божију светињу посвећену данашњем светом и дивноме празнику Зачећу светог Јована Претече. То је празник који је, у ствари, као звезда Даница што у ноћи показује да се дан приближио, тако и рођење светог Јована Претече био је знак да се рађа ново Сунце правде, Господ наш Исус Христос.

Свети Јован Претеча је једини светитељ Божији чије су рођење и живот и подвиге предвидели и старозаветни пророци. Пророци су углавном прорицали о будућем Месији, Његовом рођењу, Његовој мисији, Његовом раду, али су прорицали и о појави светог Јована Претече. *"Ево, ја шаљем анђела Свога пред лицем Твојим"*, говори пророк, тако да свети Јован се упоређује са анђелом који припрема пут Господњи. Тако да је и његово рођење и његово зачеће потврдило по промислу Божијем свим каснијим догађајима који су везани за спасење рода људскога. Родитељи његови, свети Захарије и Јелисавета беху бездетни дуги низ година, већ су зашли у зреле године, изгубили су сваку наду. И онда, милост Божија и промисао Божији предвиђа да се од таквих родитеља роди Претеча Господњи.

Чули сте у светом Јеванђељу, а и много пута већ знате, да, када је Захарије био првосвештеник, и био на њега ред да кади у храму, јави му се анђео и каже му ту радосну и благу вест да ће његова жена родити сина. И чак му анђео одређује име: *"И зваће се Јован"*. Захарије, иако свештеник, гледајући људску природу, сматрао је да се те речи овога непознатог што му говори неприхватљиве, и он почиње да полемише: *"Како ће то бити? Ја сам у година и моје*

жена је стара." Дакле, није примио ту благовест као истиниту. И онда анђео му говори још о његовоме сину да ће бити радост и утеха и њему и целој Израиљу, и онда је рекао: *"Ево и знака, нећеш моћи говорити док се то све не збуде."* И онда је то виђење Захаријино престало и он је онемео. Када је излазио из цркве није могао народу ништа да говори, само је давао неке знаке, народу је било јасно да се у храму нешто необично догодило. И он је отишао кући својој и после некога времена његова супруга Јелисавета зачала је и родила сина, светога Јована.

То је било данашње јављање када је свети Гаврило Захарији јавио благовест о рођењу његовога сина, било је на шест месеци пред јављање истог тог архангела Гаврила светој Дјеви Марији и благовестио јој да ће родити Сина Божијега. Та два јављања, те две личности, свети Јован Претеча и Господ Христос, јесу међусобно тесно повезане. Не само зато што су биле у сродничкој вези Јелисавета и света Дјева Марија, него што су они вршили исту мисију Божију, припремања рода људскога и спасавања његовога.

Живот Јована Претече мање више сви знамо, а о томе се говори на његовим другим празницима, приликом његовог рођења а посебно приликом његовога посечења и страдања, када је главни празник светог Јована Претече. А данас, ето, слаavimo тај чудесни догађај зачећа његовога, иако природа људска је говорила да нема од тога ништа, али *тамо где хоће Бог тамо се побеђују закони природе*, каже у једној стихири црквеној. И показује и нама браћо и сестре, као што су ови стари родитељи дуго се молили Богу, да им Бог дарује чедо утробе њихове, нису губили никада наду, то је пример свима нама када се за било шта обраћамо Богу и молимо од Бога треба да то чинимо са вером и надом да ће се то и десити. Али увек наша молитва да буде завршена речима: *"Господе, ако је Твоја света воља нека ми то и то буде."* Дакле, без обзира да ли ће нам се испунити наша молитва, моментално или касније или после педесет година као Захарији и Јелисавети, биће то по вољи Божијој. Ако се не испуни, ми смо се Богу молили и

прихватамо Божију вољу као нешто најсветије и за нас најспасоносније.

Данас је, дакле, тај празник велики и слава овог нашег манастира и ове цркве, задужбине високопречасног протојереја Томислава Марковића и његове супруге Милице, који по Божијем промислу почивају овде у крипти овога храма. Сећамо се њих данас, њиховога труда, њихове љубави, када су градили и подизали овај храм и овај конак који данас служи као конак за манастирско братство, они су то чинили и препустили вољи Божијој. Нису тада имали кога да уселе у овај манастир, али су га градили са надом, када буде Божија воља јавиће се и то, као што се и десило.

Честитамо данашњу славу овога манастира старешини манастира преподобном протосинђелу Варсануфију, старешини и његовој братији, домаћину који је заједно са манастиром данас слави, господин Игор из Рудоваца, садашњи наш ђакон најновији и Милош Вучићевић из Горњег Милановца. Нека је сретно и благословено, на много и много година, да се сабирамо овде да прослављамо Бога и угоднике његове светитеље, а Бог нама да дарује све оно што је потребно за наше спасење, сада и увек и у векове векова. Амин.